

Kada je trgovac Nikola Tanurdžić, pošto je prethodno postigao izuzetne poslovne uspehe, rešio da u samom centru grada izgradi palatu po kojoj će ga grad pamtiti, u tome je i uspeo, jer je ta palata postala dominantan arhitektonski motiv središta starog Novog Sada.

Za otkup zemljišta na kome se nalazila kuća sa pivnicom „Minhen“ vladala je velika konkurencija poslovnih ljudi. Nikola Tanurdžić je svojom ponudom od tadašnjih 4 miliona dinara obeshrabrio sve konkurente, kupio zemljište, porušio objekte i počeo sa gradnjom nove palate, koju je kao neko čudo pratio čitav grad. Odlučeno je da se zidanje sprovede prema projektu Đorđa Tabakovića, sa kojim je Tanurdžić u tim danima, realno svestan veličine projekta, obišao nekoliko evropskih prestonica kako bi se upoznali sa najsavremenijim graditeljskim dostignućima.

U palatu je, posle dobijene upotrebne dozvole, useljeno 14 lokala, 36 komfornih stanova, kao i u to vreme najsavremenije opremljen bioskop „Reks“. Najatraktivniji je svakako bio stan na uglu prvog sprata, površine 300 m², posebno projektovan za porodicu Tanurdžić. Takođe, u najveći ugaoni lokal u prizemlju, premeštena je iz Pašićeve ulice i trgovina „Silesija“ u kojoj vlasnik Nikola Tanurdžić i stekao osnovu za svoj veliki kapital.

Pred sam Drugi svetski rat 1939.godine, Nikola Tanurdžić je odlučio da svoje graditeljske ambicije zaokruži i izgradnjom savremenog hotela „Reks“, takođe po Tabakovićevom projektu. Dogradnja je trajala do 1941. godine, a sprovedena je uz stranu palate koja je okrenuta ka ulici Ilije Ognjanovića.

Usled naraslih potreba grada za dodatnim turističkim smeštajima, došlo je 1981. godine do još jedne dogradnje uz nekadašnju palatu Nikole Tanurdžića (nacionalizovane 1949.godine). Naime, te godine je prostor hotela „Putnik“ proširen po veoma uspelom projektu novosadskog arhitekta Milana Marića.

Izvor: Stančić, D., Novi Sad od kuće do kuće 2, studio Bečkerek, Novi Sad, 2017

<https://novisad.travel>

